

دكتور عبدالله و ٲيم اصلاحات و همگرايى؛ برنده يا بازنده؟ محمد اكرام انديشمند

شمارى از هواداران ٲيم اصلاحات و همگرايى در فضاى مجازى از خيانت و معامله بر سر انتخابات از سوى ٲيم اصلاحات و همگرايى و رهبرى آن سخن مى زنند و توافق با اشرف غنى احمدزى و پذيرش رياست جمهورى او را، پذيرش تقلب انتخابات و خيانت به راي مردم تلقى مى كنند. اين ديدگاه و تلقى تا چه حدى درست و واقع گرايانه است و چه بدىلى مى توانست غير از آن وجود داشته باشد كه دكتور عبدالله و ٲيم اصلاحات آن را انجام مى دادند؟
دو بدىلى مى توانست جاى توافق را بگيرد:

1- سكوت و پذيرش

2- اعتراض، مقاومت و جنگ

اما تبعات هر دو حالت بسيار تلخ تر و ناگوار تر از آنچه بود كه در توافق سياسى و تقسيم قدرت انجام يافت.

ٲيم اصلاحات و همگرايى على رغم ضعف ها و اشتباهات خود، با دور انديشى و حوصله مندى عمل كرد. افغانستان را از بى ثباتى سياسى و بازگشت به جنگ خونين قدرت نجات داد و حمايت مجدد جامعه بين المللى را در حمايت از ثبات و توسعه سياسى، امنيتى، اقتصادى و اجتماعى تثبيت و تضمين كرد.
مهمترين نكات پيروزى براى ٲيم اصلاحات و همگرايى اين ها هستند:

1- قرار دادن نظام سياسى افغانستان در مسير تمرکز زدائى قدرت سياسى كه با ايجاد مقام رياست اجرايى در توافق نامه آغاز يافت و پس از اصلاح و تعديل قانون اساسى، زمينه براى نظام صدارتى مساعد مى شود. اين، يكى از اهداف و منشور انتخاباتى ٲيم مذكور بود.

2- افشاى تقلبات سازمان يافته و گسترده انتخاباتى پس از شش ماه مقاومت و پايدارى كه حتى احمد يوسف نورستانى رئيس كميسيون مستقل انتخابات به تقلب و جعل كارى هاى پيچيده و گسترده در انتخابات، اذعان و اعتراف كرد.

3- ايجاد باور و تعهد به اصلاح قانون انتخابات و تغير اساسى در سازو كارهاى انتخاباتى و دو كميسيون مستقل انتخابات و كميسيون سمع شكايات انتخاباتى.

4- شكست تفكر انحصار قدرت و بطلان ديدگاه تمرکزگرايى قدرت كه بصورت علنى در ارگ رياست جمهورى با امضاى توافق نامه سياسى، تحقق يافت. صخره بزرگ و هيولاي ناشكستنى تماميت خواهى بر مبنائى برترى خواهى قومى در اثر ايستادگى ٲيم اصلاحات و همگرايى در هم شكست و جاى انحصار و تماميت خواهى قدرت را، تعادل و تساوى قدرت گرفت. چنين چيزى به آسانى قابل دسترس نبود و ٲيم رقيب به خصوص رهبرى آن، تقسيم قدرت و تمرکز زدائى را بنام اجتناب از شركت سهامى، به تمسخر مى گرفت و آن را غير قابل قبول مى خواند.

اما آنچه که پس از انتقال قدرت به دولت و حکومت وحدت ملی بسیار مهم و اساسی می باشد، اجرای توافقات انجام شده است. آیا تیم اصلاحات و همگرایی و به ویژه رهبری این تیم جناب دکتور عبدالله در این مورد با موفقیت گام خواهد گذاشت و در جهت گذر موفقانه به مراحل بعدی توسعه و ثبات سیاسی، با درایت بیشتر عمل خواهد کرد؟